ספרא — פרשה ה

[א] אילו נאמר "בכור לא יקדיש", יכול לא יקדיש אדם-בכור הקדשות? תלמוד לומר "אֹתו" – אותו אין אתה מקדיש אבל מקדיש אדם-בכור הקדשות. עדיין אני אומר הוא לא יקדיש אבל יקדישוהו אחרים... תלמוד לומר "בבהמה" – בבהמה עסקתי.

[ב] יכול לא יקדישוהו מן הבטן? תלמוד לומר "אשר יִבָּכר...לא יקדיש" – משיתבכר אין אתה מקדישו, מקדישו אתה מן הבטן. מכאן אמרו מערימין על בכור. ר' ישמעאל אומר מנין שלא יקדיש אדם בכור? תלמוד לומר "בכור...לא יקדיש איש אֹתו"; יכול לא יקדישנו הקדש עילוי? תלמוד לומר (דברים טו, יט) 'כל...זכר תקדיש'. מה ראית להביאו להקדש עילוי ולהוציאו מהקדש מזבח? אחר שריבה הכתוב, מיעט! מפני מה אני מביאו להקדש עילוי? – שהוא חל על הכל; ומוציאו מהקדש מזבח שאינו חל על הכל.

[ג] אין לי אלא בכור? מנין לכל הקדשים שאין משנים אותם מקדושה לקדושה? תלמוד לומר "בבהמה לא יקדיש איש אֹתו".

[ד] יכול לא יקדישנו הקדש עילוי? תלמוד לומר (דברים טו, יט) "בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש". מה ראית להביאו להקדש עילוי ולהוציאו מהקדש מזבח? אחר שריבה הכתוב, מיעט! מפני מה אני מביאו להקדש עילוי? – שהוא חל על הכל; ומוציאו מהקדש מזבח שאינו חל על הכל.

[ה] רבי עקיבא אומר מנין שלא יקדיש אדם בכור? תלמוד לומר "בכור...לא יקדיש איש אֹתו".

[ו] יכול לא יקדישנו הקדש עילוי? תלמוד לומר "אך". מה ראית להביאו להקדש עילוי ולהוציאו מהקדש מזבח? אחר שריבה הכתוב, מיעט! מפני מה אני מביאו להקדש עילוי? – שהוא חל על הכל; ומוציאו מהקדש מזבח שאינו חל על הכל.

[ז] אין לי אלא בכור; מנין לכל הקדשים שאין משנים אותם מקדושה לקדושה? תלמוד לומר "לא יקדיש...אם שור אם שה".

[ח] יכול לא יקדישם הקדש עילוי? תלמוד לומר "אך". מה ראית להביאם להקדש עילוי ולהוציאם מהקדש מזבח? אחר שריבה הכתוב, מיעט! מפני מה אני מביאם להקדש עילוי? – שהוא חל על הכל; ומוציאן מהקדש מזבח שאינו חל על הכל.

[ט] "אם שור אם שה לה' הוא" – הוא קרב ואין תמורתו קרבה.